
ЗОРАН ЂЕРИЋ
СЕНКЕ М. ЦР.

**БИБЛИОТЕКА
НЕСАНИЦА**

оснивач и први уредник (1994–2011)
ПЕТРУ КРДУ

Уредник
ДРАШКО РЕЂЕП

Зоран Ђерић

СЕНКЕ М. ЦР.

Вршац
2018.

САДРЖАЈ

[Само сенка која нестаје] /11

1. Црн трн у Итебеју /13

2. Темишвар, или сенке вароши /18

3. У време потапања "Титаника" /24

4. У Бечу, 1913. /27

5. На путу за Галицију /37

POST SCRIPTUM

Сабласни чамац на Дунаву /45

Песник треба да остане сен која није видна.

Милош Црњански

*Само сенка која нестаје
у подне. Само сенка која
мења страну, непостојана,
недодирљива, неосетљива,
обмана. Само сенка којој
не можеш наудити. Сетка
коју, ипак, не поседујеш,
мада она поседује тебе.
Само сенка, без лица, никад
верна слика предмета или
бића, позадина светлости,
тама која не ишчезава.*

1. Црни трн у Итебеју

А какву сенку
може да баци
црни трн – до црну.
Прекрштен – он је тек грм
у кога ће поново ударити
огањ.

У сенци цркве
која је (нећемо објашњавати
због чега)
окречена у бело,
још увек су, кажу, три црна
жбуна, из којих је, како се
верује, изникао и овај
који тек треба да добије
своју сенку,
још увек
ни добар ни зао,
ни мио ни лош.

У сенци попа Мите
водио се бој код Иланче
и куће су гореле.
Остала је, скривена, у
шарагљама, његова жива
глава, од оних који су
мртве главе проносили
на вилама.

Дедина судбина могла је
бити страшна.